

altenpflege.de Edition

Trumpi vadovėliai slaugos mokymui - pagrindinė dėmesio sritis senelių priežiūra

Theo Ahrens

Higiena ir infekcijų kontrolė slaugant senyvo amžiaus žmones

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliografiniai duomenys

Theo Ahrens – Trumpa biografija

Theo Ahrens, gimęs 1979 m. netoli Miuncheno, yra slaugos profesijų mokytojas ir įsipareigojęs slaugos pedagogas. Po savanoriškų socialinių metų ligoninėje jis baigė sveikatos ir ligoninės slaugytojo mokymą bei įgijo vertingos profesinės patirties intensyviosios terapijos skyriuje. Vedamas noro perduoti žinias, jis studijavo slaugos pedagogiką ir 2009 m. pradėjo mokytojauti Miuncheno profesinėje mokykloje. Theo yra žinomas dėl savo praktiško ir empatiško mokymo, su kuriuo ruošia būsimus slaugos specialistus jų reikiam darbui. Asmeniniame gyvenime jis gyvena Berlyne su savo žmona ir dviem vaikais bei savanoriškai siekia geresnių sąlygų slaugos mokyme.

Ši trumpa mokymo knyga buvo sudaryta pagal jo mokymo medžiagą, naudojant dirbtinį intelektą. Vertimas buvo atliktas automatiškai.

Redagavo altenpflege.de

Kaina DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Pasiūlymus ir pastabas siųskite team@altenpflege.de.

1/1-2412181530

Turinys

1 Įvadas	4
1.1 Šio trumpo vadovėlio tikslai	4
1.2 Higienos svarba senyvo amžiaus žmonių priežiūroje	4
1.3 Slaugytojų vaidmuo infekcijų prevencijoje	5
2 Higienos pagrindai	6
2.1 Higienos apibrėžimas ir tikslai	6
2.2 Higienos rūšys	6
2.3 Higienos teisiniai pagrindai	7
2.4 Roberto Kocho instituto (RKI) vaidmuo higienos ir infekcijų apsaugos srityje	8
3 Mikrobiologiniai pagrindai	9
3.1 Bakterijos, virusai, grybeliai ir parazitai – savybės ir skirtumai	9
3.2 Ligos sukėlėjų perdavimo keliai	10
3.3 Infekcijos grandinė	10
3.4 Infekcijos, kolonizacijos ir užteršimo skirtumas	11
4 Infekcinės ligos senatvės priežiūros srityje	12
4.1 Gripo infekcijos ir gripas	12
4.2 Norovirusai ir virškinamojo trakto infekcijos	12
4.3 Pneumonija (plaučių uždegimas) ir prevencinės priemonės	13
4.4 MRSA, VRE ir daugeliui vaistų atsparūs sukėlėjai	14
4.5 Tuberkuliozė (TB) ir prevencijos priemonės	15
4.6 Covid-19 (SARS-CoV-2) – Specifinės apsaugos priemonės ir skiepai	16
5 Slaugos darbuotojų asmens higiena	18
5.1 Asmeninės higienos reikšmė	18
5.2 Rankų higiena	18
5.3 Asmeninės apsaugos priemonės (AAP) – apsauginiai drabužiai, kaukės, pirštinės, apsauginiai akiniai	19
5.4 Odos priežiūros svarba ir odos ligų prevencija slaugos specialistams	20
6 Rankų higiena – svarbiausia infekcijų prevencijos priemonė	22
6.1 Rankų higienos svarba infekcijų prevencijai	22
6.2 5 rankų higienos momentai	22
6.3 Rankų plovimas vs. rankų dezinfekcija – skirtumai ir taikymo sritys	23
6.4 Praktinis vadovas, kaip teisingai atlikti rankų dezinfekciją	24
7 Asmeninių apsaugos priemonių (AAP) naudojimas	26
7.1 Asmeninių apsaugos priemonių (AAP) apibrėžtis ir reikšmė	26
7.2 PSA rūšys	26
7.3 Užsivilkimas ir nusivilkimas APD	27
7.4 Asmeninės apsaugos priemonių šalinimas	28
8 Valymas, dezinfekcija ir sterilizacija	29
8.1 Skirtumai tarp valymo, dezinfekavimo ir sterilizacijos	29
8.2 Dezinfekcijos būdai	29
8.3 Sterilizacijos metodai	30
8.4 Dezinfekcinių priemonių naudojimas	31
9 Higienos priemonės kasdienėje priežiūroje	32
9.1 Higienos priemonės atliekant kūno priežiūrą	32
9.2 Higiena prižiūrint žaizdas	32
9.3 Higienos priemonės atliekant injekcijas ir skiriant vaistus	33
9.4 Higienos priemonės paduodant maistą ir gėrimus	34
10 Patalpų ir aplinkos higiena slaugos įstaigose	36
10.1 Aplinkos higienos reikšmė infekcijų prevencijai	36
10.2 Valymo ir dezinfekcijos planai	36
10.3 Tvarkymasis su tekstilėmis ir skalbiniais	37
10.4 Atliekų šalinimas	38
11 Infekcijų prevencija teikiant ypatingą priežiūrą	39
11.1 Kateterizuotų pacientų priežiūra	39
11.2 Higiena enterinio ir parenterinio maitinimo metu	40
11.3 Higiena slaugant infekcinėmis ligomis sergančius žmones	41
11.4 Priemonės plaučių uždegimo prevencijai	42
12 Izoliavimo priemonės ir apsauginė izoliacija	43
12.1 Izoliacijos indikacijos	43
12.2 Izoliacijos rūšys	43
12.3 Izoliacijos įgyvendinimas	44
12.4 Slaugos darbuotojų vaidmuo izoliacijoje	45
13 Dokumentacija ir ataskaitų teikimas higienos srityje	47
13.1 Dokumentacijos svarba higienos srityje	47
13.2 Dezinfekcijos priemonių dokumentavimas	47
13.3 Infekcijų protrūkių pranešimas	48
13.4 Ataskaitų teikimas ir informacijos perdavimas apie higienos aktualijas	49
14 Etiniai ir teisiniai higienos bei infekcijų prevencijos aspektai	51
14.1 Gyventojų apsisprendimo teisė ir priverstinės higienos priemonės	51
14.2 Teisiniai reikalavimai	51
14.3 Slaugytojų atsakomybė laikantis higienos taisyklių	52
14.4 Elgesys su etiniais konfliktais higienos ir infekcinių ligų kontrolės srityje	53
15 Vaidmenys ir atsakomybė higienos vadyboje	55
15.1 Higienos pareigūno vaidmuo slaugos įstaigoje	55
15.2 Slaugos darbuotojų atsakomybė už higienos priemonių įgyvendinimą	55
15.3 Komandinio darbo svarba higienos standartų įgyvendinimui	56
15.4 Bendradarbiavimas su išoriniais higienos ekspertais	57
16 Mokymai ir tobulinimai higienos srityje	58
16.1 Mokymų ir kvalifikacijos tobulinimo higienos priemonių reikšmė	58
16.2 Higienos mokymų turinys	58
16.3 Mokymo formatai	59
16.4 Mokymo reikšmė kokybės užtikrinimo sistemoje	60
17 Praktiniai pavyzdžiai ir taikymas	61
17.1 Atvejo pavyzdys: Elgesys su gyventoju, sergančiu MRSA	61
17.2 Atvejo analizė: Priemonės Noroviruso protrūkio slaugos įstaigoje metu	62
17.3 Atvejo pavyzdys: Dezinfekcijos atlikimas po infekcijos protrūkio	63
17.4 Slaugos praktikos refleksija, remiantis pavyzdiniais atvejais	64

1 Įvadas

1.1 Šio trumpo vadovėlio tikslai

Šis trumpasis vadovėlis skirtas būsimiems pagyvenusių žmonių priežiūros specialistams suteikti išsamių žinių apie higieną ir infekcijų kontrolę, taip prisidedant prie priežiūros kokybės gerinimo. Juo siekiama ugdyti praktinį supratimą apie kasdien būtinas higienos priemones bei jų svarbą gyventojams ir priežiūros darbuotojams.

Jis siūlo tiek teorinius pagrindus, tiek išsamias instrukcijas, kaip šias žinias taikyti kasdienėje praktikoje. Aktualios temos, tokios kaip asmeninė higiena, aplinkos higiena, infekcijų prevencija ir asmeninių apsaugos priemonių naudojimas, pateikiamos praktiniame kontekste.

Be to, vadovėlis skatina sąmoningumą apie teisingas ir etiškas higienos praktikos puses. Dar vienas dėmesio centras yra žinių perdavimas apie specifines infekcines ligas ir jų prevenciją per tikslines priemones.

Mokymo ir tęstinio mokymosi turinys higienos srityje turėtų užtikrinti nuolatinę priežiūros personalo plėtrą. Šios žinios padeda priežiūros darbuotojams priimti atsakingus sprendimus ir aktyviai prisidėti prie gyventojų sveikatos ir saugumo.

Galiausiai, knyga turėtų tarnauti kaip patikimas šaltinis kasdienei profesinei veiklai saugiau ir efektyviau vykdyti bei gerinti priežiūros kokybę visose srityse.

1.2 Higienos svarba senyvo amžiaus žmonių priežiūroje

Higiena senyvo amžiaus žmonių priežiūroje užima centrinę vietą, nes vyresnio amžiaus žmonės dėl silpnesnės imuninės sistemos yra labiau pažeidžiami infekcijų. Platus ligų sukėlėjų spektras, įskaitant bakterijas, virusus, grybus ir parazitus, gali plisti slaugos įstaigose, o tai padidina protrūkių riziką.

Griežtų higienos priemonių laikymasis apsaugo ne tik gyventojus, bet ir slaugytojus nuo užkrečiamų ligų. Infekcijos slaugos įstaigose gali turėti rimtų pasekmių, tokių kaip ilgesnės hospitalizacijos, padidėjusi sergamumas ir blogiausių atveju mirtingumas.

Efektyvi infekcijų prevencija prasideda nuo asmeninės slaugytojų higienos ir apima nuoseklią rankų dezinfekcijos ir asmeninių apsaugos priemonių naudojimą. Aplinkos higiena, kaip reguliarus patalpų valymas ir dezinfekavimas, taip pat yra esminė siekiant pašalinti ligų plitimo šaltinius.

Higiena yra ne tik prevencinė priemonė, bet ir prisideda prie gyventojų gerovės ir gyvenimo kokybės skatinimo. Ji užtikrina, kad gyventojai galėtų gyventi švarioje, saugioje ir orioje aplinkoje.

Be fizinės apsaugos, higiena taip pat užtikrina socialinį saugumą. Gyventojai ir jų artimieji, laikydamiesi higienos standartų, pajunta pasitikėjimą slaugos kokybe. Šie standartai stiprina ir profesinę bei atsakomybės jausmą slaugytojams.

Apskritai, higienos svarba labai prisideda prie senyvo amžiaus žmonių priežiūros saugumo ir kokybės bei yra būtina priemonė užtikrinti visų dalyvaujančių sveikatos priežiūros įstaigoje sveikatą.

1.3 Slaugytojų vaidmuo infekcijų prevencijoje

Slaugytojai yra pagrindiniai infekcijų kontrolės dalyviai. Jie atsako už higienos priemonių įgyvendinimą ir kontrolę kasdienėje slaugos praktikoje. Jie veikia kaip pavyzdžiai ir skleidėjai. Jų elgesys daro įtaką visų slaugos įstaigos darbuotojų higienos praktikoms.

Kasdienė praktika prasideda nuo kruopštaus rankų higienos laikymosi. Supratimas ir taikymas penkių rankų higienos momentų yra ypač svarbūs. Slaugytojai turi užtikrinti, kad apsauginė apranga būtų tinkamai dėvima ir šalinama. Tai padeda sumažinti potencialiai pavojingų patogenų plitimą.

Slaugytojai taip pat atsako už mokymų vykdymą ir informuotumą apie higienos standartus. Nuolatinis tobulėjimas leidžia jiems išlaikyti savo žinias apie higieną aktualias. Jie turi gebėti atpažinti pavojų šaltinius ir mažinti infekcijos riziką taikydami tinkamas prevencijos priemones.

Higienos priemonių, pvz., dezinfekavimo ciklą, dokumentavimas yra būtinas norint įrodyti standartų laikymąsi. Nepertraukiamas dokumentavimas taip pat padeda atsekti infekcijų protrūkių atvejus.

Slaugytojai taip pat palaiko tiesioginį ryšį su higienos specialistais ir bendradarbiauja kuriant higienos koncepcijas ir gaires. Jie prisideda prie slaugos sprendimų priėmimo, dalindamiesi savo praktine patirtimi ir žiniomis iš kasdienės slaugos praktikos.

Galiausiai, slaugytojai yra labai svarbūs tam, kad gyventojai ir jų artimieji suprastų higienos svarbą. Jie informuoja ir aiškina, kad kartu įgyvendintų infekcijos prevencijos priemones. Gyventojų sveikatos apsauga visada yra jų veiklos dėmesio centre.

2 Higienos pagrindai

2.1 Higienos apibrėžimas ir tikslai

Higiena reiškia priemonės ligų prevencijai, ypač infekcijų išvengimui. Dėmesio centre yra pažeidžiamų grupių, kaip vyresnio amžiaus žmonių, apsauga, ribojant ligų sukėlėjų plitimą. Senelių slaugoje higienos priemonės yra būtinos ne tik gyventojų sveikatai, bet ir slaugos personalui.

Pagrindiniai higienos tikslai yra švaros užtikrinimas ir infekcinių ligų prevencija. Tikslinėmis priemonėmis sumažinama užkrečiamųjų medžiagų perdavimo rizika. Tai apima asmeninės higienos standartų laikymąsi, asmeninių apsaugos priemonių naudojimą ir teisingą paviršių bei daiktų valymą ir dezinfekavimą.

Higiena siekia prevencinių ir reaktyvių požiūrių: prevenciniai metodai reiškia nuolatinį higienos priemonių taikymą, kad būtų išvengta infekcijų protrūkių. Reakcinėje fazėje higiena apima infekcijų ribojimą ir gydymą jų atsiradimo metu. Ilgainiui optimali higiena padeda didinti vyresnio amžiaus žmonių gyvenimo kokybę ir mažinti ligos sukeltas nedarbingumo atostogas personalui.

Senelių slaugoje svarbu laikytis specifinių higienos standartų. Šie standartai apsaugo ne tik nuo kasdienių infekcijų, bet ir nuo sunkių, pavyzdžiui, tų, kurias sukelia daugiaatsparūs mikroorganizmai. Be šių priemonių, esminis yra slaugos personalo informavimas ir mokymas, kad būtų užtikrintos aktualios ir veiksmingos higienos priemonės bei nuolatinis jų pritaikymas.

2.2 Higienos rūšys

Higiena apima įvairias sritis, kurioms kiekvienai reikia specifinių priemonių. Senatvės priežiūroje asmeninė, socialinė, institucinė ir aplinkos higiena atlieka svarbų vaidmenį.

Asmeninė higiena sutelkia dėmesį į pačių slaugytojų ir gyventojų priežiūrą ir švarą. Tai apima reguliarių rankų higieną, kruopščią kūno priežiūrą ir asmeninės apsaugos priemonių naudojimą. Šios priemonės apsaugo ir slaugytojus, ir gyventojus nuo ligų sukėlėjų perdavimo.

Socialinė higiena susijusi su bendravimu ir sąveika slaugos įstaigoje. Ji skatina priemonės, kurios saugo sveikatą bendruomenėse, kaip užkrečiamų ligų atveju vengimą artimo kontakto ir etiketo laikymąsi kosint ar čiaudint. Informacinės kampanijos ir mokymai stiprina šių priemonių supratimą ir priėmimą.

Institucinė higiena nurodo sistemingas priemonės slaugos įstaigose. Tai reiškia higienos normų sukūrimą ir jų laikymosi užtikrinimą, kurias reikia reguliariai atnaujinti. Tai apima valymo ir dezinfekavimo planus, darbuotojų mokymus ir higienos normų laikymosi kontrolę.

Aplinkos higiena koncentruojasi į fizinės aplinkos slaugos įstaigų švarą ir priežiūrą. Tai apima reguliarią paviršių ir įrangos valymą bei dezinfekavimą ir tinkamą atliekų tvarkymą. Gerai prižiūrima fizinė aplinka sumažina sukėlėjų plitimą ir sukuria saugią aplinką tiek gyventojams, tiek slaugytojams. Šios skirtingos higienos rūšys tarpusavyje susijusios ir reikalauja visapusiško požiūrio, kad būtų veiksmingai įgyvendintos. Tik koordinuota taikymu galima optimaliai prisidėti prie infekcijų prevencijos ir visų senatvės priežiūros dalyvių apsaugos.

2.3 Higienos teisiniai pagrindai

Infekcijų kontrolės įstatymas (IfSG) yra pagrindas visoms higienos priemonėms senyvo amžiaus žmonių priežiūros srityje. Jo tikslas – užkirsti kelią žmonių užkrečiamoms ligoms ir uždrausti jų plitimą. Slaugos įstaigoms ypač svarbus yra § 36 IfSG straipsnis, kuris nustato specifinius reikalavimus bendruomeninėms įstaigoms siekiant užtikrinti pakankamą higienos lygį.

Šalių higienos potvarkiai konkretizuoja bendruosius IfSG reikalavimus. Šie regioniniai potvarkiai detalai reguliuoja priemones, skirtas užtikrinti higieną slaugos įstaigose. Jie įpareigoja įstaigas parengti higienos planą, kuriame numatytos priemonės infekcijų prevencijai ir valdymui. Higienos planas privalo būti reguliariai peržiūrimas ir pritaikomas dabartiniams moksliniams standartams.

Slaugytojai privalo įgyvendinti IfSG bei higienos potvarkiuose nustatytus standartus. Tai taip pat apima dalyvavimą reguliariuose mokymuose ir kvalifikacijos kėlime, kad būtų informuoti apie dabartinius higienai svarbius pokyčius ir priemones. Įstaigos turi užtikrinti, kad visi darbuotojai būtų išsamiai informuoti apie galiojančias higienos gaires ir jas taikytų praktikoje.

Teisiniai pagrindai taip pat numato, kad priimant naujus gyventojus turi vykti tikslūs higienos instruktažai, siekiant užtikrinti individualiai būtinas infekcijų kontrolės priemones. Kilus pranešamai infekcijai, būtina nedelsiant pranešti sveikatos apsaugos tarnybai, kad būtų galima greitai sustabdyti galimus protrūkius.

Teisinių higienos standartų nesilaikymas gali turėti teisinių pasekmių. Jei nesilaikoma IfSG arba higienos potvarkių, tai laikoma administraciniu nusižengimu, už kurį gali būti skiriamos baudos. Todėl kiekvienai slaugytojai yra būtina tiksliai žinoti teisinės nuostatas.

2.4 Roberto Kocho instituto (RKI) vaidmuo higienos ir infekcijų apsaugos srityje

Robert Koch institutas (RKI) atlieka svarbų vaidmenį higienos ir infekcijų kontrolės srityje senyvų žmonių priežiūroje. Kaip pagrindinė federalinės vyriausybės įstaiga, atsakinga už ligų stebėseną ir prevenciją, RKI kuria rekomendacijas ir gaires siekiant kontroliuoti infekcinių ligų plitimą ir jį sumažinti.

Viena pagrindinių RKI užduočių yra higienos gairių kūrimas ir atnaujinimas. Šios gairės remiasi naujausiais moksliniais tyrimais ir yra pagrindas, kuriant higienos planus priežiūros įstaigose. Jos apima įvairius infekcijų kontrolės aspektus, įskaitant rankų higieną, dezinfekavimo priemones ir asmeninių apsaugos priemonių naudojimą.

Surveillance srityje RKI stebi infekcinių ligų epidemiologinę situaciją. Tai atliekama renkant, analizuojant ir vertinant atitinkamus duomenis. Iš gautų žinių galima nustatyti dabartinę infekcijoms riziką ir imtis taikomų priemonių, siekiant užkirsti kelią patogenų plitimui kasdienėje priežiūros veikloje.

RKI glaudžiai bendradarbiauja su sveikatos apsaugos institucijomis ir kitomis viešojo sveikatos agentūromis, kad greitai atpažintų ir apribotų ligų protrūkius. Jei priežiūros įstaigoje atsiranda privalomai pranešama infekcinė liga, RKI užtikrina ekspertines žinias ir paramą veiksmingoms kontrolės priemonėms taikyti.

Mokymai ir informacinė medžiaga, parengta RKI, yra svarbūs resursai slaugos darbuotojams. Šis turinys padeda suprasti esamas rizikas ir pateikia praktinių rekomendacijų veiksams. Jie prisideda prie nuolatinio slaugos personalo tobulėjimo ir užtikrina teisingą higienos priemonių įgyvendinimą kasdieniame darbe.

Be to, RKI skatina tyrimus infekcijų kontrolės ir higienos srityje. Moksliniai tyrimai generuoja naujas žinias, kurios pagerina higienos standartus. Šie moksliniai rezultatai integruojami į RKI rekomendacijas, garantuojant, kad priemonės atitinka naujausio mokslo būklę.

Apskritai, RKI užtikrina, kad priežiūros įstaigos turėtų būtiną informaciją ir įrankius veiksmingai infekcijų prevencijai užtikrinti. Tai veikia kaip svarbi jungtis tarp mokslo, sveikatos politikos ir slaugos praktikos, siekiant ilgalaikės gyventojų ir slaugos personalo sveikatos apsaugos.

3 Mikrobiologiniai pagrindai

3.1 Bakterijos, virusai, grybeliai ir parazitai – savybės ir skirtumai

Bakterijos yra vienaląsčiai mikroorganizmai, kurie yra prokariotai, tai reiškia, kad jie neturi branduolio. Jos dauginasi per ląstelių dalijimąsi ir gali savarankiškai išgyventi bei augti. Daugelis bakterijų yra nekenksmingos ar naudingos, tačiau kai kurios gali sukelti ligas. Antibiotikai gali būti veiksmingi bakterinėms infekcijoms gydyti, blokuodami augimą arba naikindami bakterijas.

Virusai yra daug mažesni nei bakterijos ir sudaryti iš genetinės medžiagos - arba DNR, arba RNR - kuri yra apsupta baltymų apvalkalu. Jie yra privalomi parazitai, tai reiškia, kad dauginimuisi jiems reikia šeimininko ląstelės. Virusai prasiskverbia į ląsteles ir išnaudoja ląstelių mechanizmus, kad replikuotųsi, dažnai šeimininko ląstelės sąskaita. Egzistuoja antivirusiniai vaistai, tačiau jų vystymas yra sudėtingesnis nei antibiotikų.

Grybai yra eukariotai organizmai, kurie gali būti tiek vienaląsčiai kaip mielės, tiek daugialąsčiai kaip pelėsiai. Jie turi branduolį ir dauginasi sporomis arba pumpuravimu. Grybai gali sukelti tiek oportunistines infekcijas imuninės sistemos nusilpusiose asmenyse, tiek paviršines infekcijas, tokias kaip odos ir nagų grybelis. Jų gydymui naudojami antimikotiniai vaistai.

Parazitai yra organizmai, gyvenantys šeimininko sąskaita ir gali būti vienaląsčiai kaip pirmuonys ar daugialąsčiai kaip kirminai. Jie dažnai taikosi į žmogaus kūną, kad gautų maistinių medžiagų, kas gali sukelti ligas. Parazitinių infekcijų gydymui dažnai naudojami antiparazitiniai vaistai, pritaikyti konkrečiai parazitų rūšiai.

Esminiai skirtumai egzistuoja ląstelių struktūroje, replikacijoje ir gydymo galimybėse skirtingų patogenų tipų. Bakterijos yra sudėtingesnės ir turi struktūras kaip ląstelių sienelės; virusai yra paprastesni ir reikalauja šeimininko; grybai ir parazitai yra skirtingo sudėtingumo eukariotai su specifiniais gyvenimo ciklais ir gynybos mechanizmais. Žinios apie šiuos skirtumus nustato prevencijos ir gydymo infekcijų strategijas slaugant senyvo amžiaus žmones ir yra lemiamos veiksmingai infekcijų prevencijai.

3.2 Ligos sukėlėjų perdavimo keliai

Ligos sukėlėjai gali būti perduodami įvairiais būdais. Iš esmės skiriami tiesioginiai ir netiesioginiai perdavimo būdai

Tiesioginis perdavimas vyksta tiesiogiai iš užsikrėtusio asmens kitam asmeniui. Pavyzdžiai:

- **Kontakto perdavimas:** Infekcijos dėl prisilietimo arba odos kontakto, kaip herpes simplex ar niežai.
- **Lašelinė infekcija:** Kosėjant, čiaudint ar kalbant, sukėlėjai per seilių lašelius patenka ant kitų žmonių gleivinės, kaip gripo ar Covid-19 atveju.

Netiesioginis perdavimas vyksta per užterštus tarpininkus:

- **Fomitai:** Daiktai ar paviršiai, kurie liečiasi su užkrečiama medžiaga, gali perduoti sukėlėjus. Tipiniai pavyzdžiai yra durų rankenos ar patalynė.
- **Vektoriai:** Vabzdžiai ar gyvūnai, kurie perneša sukėlėjus iš vieno šeimininko kitam. Pavyzdys - maliarijos perdavimas per uodus.

Aerozoliai atlieka ypatingą vaidmenį perdavimo procese. Jie yra smulkios dalelės, kurios ilgai sklindo ore ir gali būti įkvėptos didesniais atstumais. Tai reikšminga ligų, tokių kaip tuberkuliozė ar tymai, atveju.

Šių perdavimo kelių supratimas yra esminis veiksnys plėtojant efektyvias higienos priemones senyvo amžiaus žmonių priežiūroje, siekiant išvengti infekcijų ir apsaugoti gyventojų bei slaugos personalo sveikatą.

3.3 Infekcijos grandinė

Infekcijų grandinės apibūdina ligos sukėlėjo kelią nuo šaltinio per perdavimo kelią iki gavėjo. Norint išvengti užkrėtimų, būtina bent vieną šios grandinės dalį nutraukti.

Infekcijos šaltinis yra sukėlėjo kilmės vieta. Tai gali būti užsikrėtę žmonės, gyvūnai ar užteršti daiktai ir medžiagos. Paprasti pavyzdžiai - užsikrėtę gyventojai slaugos įstaigose ar užterpti medicinos prietaisai.

Perdavimo kelias yra kelias, kuriuo sukėlėjas keliauja nuo infekcijos šaltinio iki gavėjo. Yra tiesioginio perdavimo būdai, kaip tiesioginis kontaktas prižiūrint gyventoją, taip pat netiesioginio perdavimo būdai per užterštus daiktus ar orą, pavyzdžiui, per aerozolius.

Gavėjas yra žmogus, galintis užsikrėsti. Slaugos įstaigose tai pirmiausia yra gyventojai, kurie dėl amžiaus ar gretutinių ligų turi susilpnėjusią imuninę sistemą ir todėl yra ypač jautrūs infekcijoms.

Efektyvios higienos priemonės senyvo amžiaus žmonių priežiūroje skirtos infekcijų grandinei nutraukti. Svarbios priemonės yra paviršių dezinfekcija, rankų higienos laikymasis ir asmeninių apsaugos priemonių naudojimas. Taip pat svarbios slaugytojų mokymai, siekiant atpažinti ir įgyvendinti būtinas priemones, kas prisideda prie infekcijų grandinės nutraukimo, taip sumažinant infekcijų plitimo riziką. Kiekviena strateginė intervencija, kuria siekiama neutralizuoti infekcijos šaltinį, sutrikdyti perdavimo kelią arba apsaugoti gavėją, žymiai sumažina infekcijos plitimo tikimybę.

7 Tai tik peržiūra

Visą knygą galite rasti <https://www.altenpflege.de> prisiregistravusiems vartotojams. Registracija ir naudojimasis yra nemokami. Kas nenori registruotis, gali pervesti mokestį, nurodytą 2 puslapyje, per Paypal į buchhaltung@factsoft.de ir nurodyti tiek knygos pavadinimą, tiek savo elektroninio pašto adresą. Tada PDF failas bus atsiųstas elektroniniu paštu.

Be nemokamos prieigos prie trumpųjų vadovėlių, registracija [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) suteikia galimybę tiesiogiai teikti paraiškas darbams. Taip pat galima paskelbti nemokamą darbo skelbimą. Tapkite ir jūs [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) bendruomenės dalimi.